

ובששכינה שנקרה זאת עם ישראל, כמו שנאמר ואר גם זאת בהיותם וכו', מה הם אמורים לה? أنها חלק דודך היפה בנשים, أنها פנה דודך ונבקשנו עטף, בכמה מתחנונים וחפלות, ביצירת ובתפלין, בשבותות ובזבוקשני עטף, בכמה תחנונים וצלוותין, וביצירת ובתפלין, בין ימי נאמר (שמות לא ז) בין ובין דודך היפחה בנשים, ואלה אחרות מילאה, אותן של שבט וימים טובים, ואלה של תפלין.

עליה נאמר על זאת יתפלל כל חסיד אלקיך לעת מצא, מצא אשה מצא מצא טוב ויפק רצון מיהו"ה, ויעקב ברך את בניו בזאת, והוא שבחתוב וזה אשר דבר להם אביהם, ודוד בזאת הפיק רצונו מיהו"ה בשנלחם עם אויביו, כמו שנאמר אם פחנה עלי מלחנה וכוכי בזאת אני בוטח, והנביא, כשראה את ישראל בגלוות, לא ראה להם מנוחה אלא בעבור זאת, וגאנלאת ישראל לא תבא אלא בזאת, זהו שבחתוב וזה אשיב אל לבי על בן אוחיל, ויהודה לא התברך אלא בזאת, וזה שבחתוב וזה ליהודה, ומשה לא ברך את ישראאל אלא בזאת, וזה שבחתוב יישראאל לא בזאת, וזה שבחתוב וממי שלא שת לבו גם לזאת, עליו כתוב איש עבר לא ירע וכיסיל לא יבין זאת.

ובין שהאדם בה יפיק רצונו וכמה משיג השם, שהוא סוד על זאת יתפלל כל חסיד כל חסיד, על זאת ודי, לשם יהו"ה שהיא על זאת, לא תקו בשחרית למדה ידועה, וכן במנחה למדה ידועה, וכן בשבט בערבית למדה ידועה, וכן בימים טוב למדעה ידועה, וכן בעשרה ימי תשובה למדה ידועה? אלא מה למדעה ידועה, וכן בשבעת ימי תשובה למדה ידועה, אלא מה שאמר על

ובד שכינטא דאתקריאת זאת עם ישראל, כמה דעת אמר (ויקרא כו מד) ואף גם זאת בהיותם וכו', מי אינון אמרין לה (שירו"א) أنها החלך דודך היפחה בנשים, أنها פנה דודך ונבקשנו באיצירת ובתפלין, בשבותות ובזבוקשני עטף, בכמה תחנונים וצלוותין, באיצירת ובתפלין, בין ימי נאמר (שמות לא ז) בין ובין דודך היפחה בנשים, ואלה אחרות מילאה, אותן דשבט יימין טבין, ואלה דתפלין.

עליה אתרמר (תהלים לב ז) על זאת יתפלל כל חסיד אלקיך לעת מצא, מצא אשה מצא טוב ויפק רצון מיהו"ה (משליח כב), ויעקב בריך לבני בזאת, הדא הוא דכתיב (בראשית מט ז) זו זאת אשר דבר להם אביהם, ודוד בזאת הפיק רצונו מיהו"ה בשנלחם עם אויביו, אם פחנה עלי מלחנה וכוכי, כמה דעת אמר (תהלים כו ז) אם פחנה עלי מלחנה וכוכי, בזאת אני בוטח, והנביא כשראה את ישראאל בגלוות, לא ראה להם מנוחה אלא בעבור זאת, ופורךן דישראל לא ייתה אלא בזאת, הדא הוא דכתיב (אייה ג כא) זו זאת אשיב אל לבי על בן אוחיל, ויהודה לא אתריך אלא בזאת, הדא הוא דכתיב (דברים לג ז) זו זאת ליהודה, ומשה לא בריך ית ישראל אלא בזאת (שם ז) זו זאת הברכה, וממי שלא שת לבו גם לזאת, עליו גם לזו, עלייה כתיב (תהלים צב ז) איש עבר לא ידע וכיסיל לא יבין זאת.

ובין שהאדם בה יפיק רצונו, ובמה משיג השם, שהוא סוד על זאת יתפלל כל חסיד, על זאת ודי, לשם יהו"ה שהיא על זאת, לפחות תקו בשחרית למדה ידועה, וכן במנחה למדה ידועה, וכן בערבית למדה ידועה, וכן בימים טוב בעשרה למדה ידועה, וכן בשבעת ימי ידועה, וכן בשבעת למדה ידועה, וכן בימים טוב למדעה ידועה, וכן בשבעת ימי תשובה למדה ידועה?